

la veu de Benicarló

LA BROMA PESADA DE LA REUNIÓ AMB CARRETERES

El Ministeri de Foment no ha donat data per a la cessió als ajuntaments de l'antiga N340 i tampoc pagarà el bulevard urbà

VOLEU EL **LLIBRE** DELS DARRERS
20 ANYS DE LA HISTÒRIA DE BENICARLÓ??

La Veu de Benicarló
20 anys en 100 còmics
de Xavi Burriel

OPCIÓ 1

PARTIPEU EN EL **VERKAMI**
ENTRANT EN LA DIRECCIÓ WEB
<http://vkm.is/laveudebenicarlo>
I FENT UNA APORTACIÓ.

OPCIÓ 2

ANEU A LA LLIBRERIA GREVOL
(CARRER SANT BLAI, NÚM. 2)
I FEU LA APORTACIÓ ALLÍ.

APORTACIONS QUE PODEU FER:

Aportant 20€

Rebràs el llibre en paper a casa.
+ Agraïments en les xarxes socials i
en la revista de La Veu

Aportant 35€

Rebràs el llibre, amb dedicatòria de l'autor
+ Una petita il·lustració a la primera plana.
+ Agraïments.

Aportant 50€

Rebràs el llibre signat per l'autor
+ Una reproducció signada d'una il·lustració
de l'autor a triar, en format A4.
+ Agraïments

Aportant 80€

Rebràs el llibre
+ Una il·lustració o caricatura teua (o de qui vullgues)
feta per Xavi Burriel, completament original
+ Agraïments.

VERKAMI!!!

EDITORIAL

1006

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Una broma pesada

La caçada de la senyalització de la variant de la N-340 ha desvetllat un altre capítol on el ministeri, executor del projecte, es defensa dient que tot és correcte atès que "ningú havia reclamat res en la fase d'exposició". Amb aquesta afirmació, sens dubte, també podríem dir, sense temor a errar-nos, que, com sembla que ningú revisa el que fan, igual ens haguérem pogut trobat "Puch", com "Pufo", "Bufo", "Bufa"... o vagen vostès a saber. En poques

paraules, que els que fan les carreteres no tenien ni idea de per on discorria el seu traçat... ni ganes de saber-ho.

I si el riure, per no plorar, ens pot agafar, davant aquesta afirmació, què podríem dir del projecte de bulevard que havíem de fer-nos, quan revertiren la carretera al poble... i que ha desaparegut del pressupost ministerial? Sí, amb una altra afirmació rotunda, ha resultat allò tan castellà de "donde dije digo, digo Diego", i de la previsió de reversió als pobles d l'antiga carretera, amb la seua consignació monetària, només ha quedat el compromís de retornar-nos-la, no sé sap quan, això si, sense consignació. L'ordre ministerial que dotava de consignació per fer el bulevard urbà ja no existeix. Ha estat derogada i, per tant, no hi ha diners.

Si no volíem caldo, dos tasses. Si alguna vegada s'ha de fer el tan nomenat bulevard serà a càrrec dels pressupostos municipals de Benicarló i Vinaròs. Ells es lleven el problema de que fer amb aquest tram i el traslladen, amb càrregues, als ajuntaments. Aquesta és la inversió popular en aquestes terres? Una autèntica broma... pesada!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a tots els que van fer possible l'espectacle d'aquest passat cap de setmana "The show must go on", amb el qual ens va delectar la Coral Polifònica Benicarlanda. Simplement meravellós! No podem nomenar-los a tots així que, per a tots, la nostra més sincera i efusiva, ENHORABONA! Moltes gràcies per fer-nos passar una vesprada tan agradable. Ja estem neguitosos d'esperar el proper espectacle.

Carxofa 2: per a Tonyo Fibla, per allò de ser el cap visible, i tots els que van col·laborar per fer possible que, amb els diners replegats en els diversos sopars solidaris d'ajuda al Nepal, els xiquets i xiquetes d'aquell xicotet país dels Himalàies, puguen ara calçar-se adientment. La imatge que ens ha enviat és representativa del que s'ha aconseguit. Gràcies!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

Escriptors per l'ortografia

VOLEU EL LLIBRE DELS DARRERS 20 ANYS DE LA HISTÒRIA DE BENICARLÓ??

La Veu de Benicarló
20 anys en 100 còmics
 de Xavi Burriel

OPCIÓ 1
 PARTICIPEU EN EL VERKAMI ENTRANT EN LA DIRECCIÓ WEB <http://vkm.is/laveudebenicarlo> I FENT UNA APORTACIÓ.

OPCIÓ 2
 ANEU A LA LLIBRERIA GREVOL (CARRER SANT BLAI, NÚM. 2) I FEU LA APORTACIÓ ALLÍ.

VERKAMI!!!

APORTACIONS QUE PODEU FER:

- Aportant 20€**
 Rebràs el llibre en paper a casa.
 + Agraïments en les xarxes socials i en la revista de La Veu
- Aportant 35€**
 Rebràs el llibre, amb dedicatòria de l'autor
 + Una petita il·lustració a la primera plana.
 + Agraïments.
- Aportant 50€**
 Rebràs el llibre signat per l'autor
 + Una reproducció signada d'una il·lustració de l'autor a triar, en format A4.
 + Agraïments
- Aportant 80€**
 Rebràs el llibre
 + Una il·lustració o caricatura teua (o de qui vullgues) feta per Xavi Burriel, completament original
 + Agraïments.

LA BROMA PESADA DE LA REUNIÓ AMB CARRETERES

texREDACCIÓ

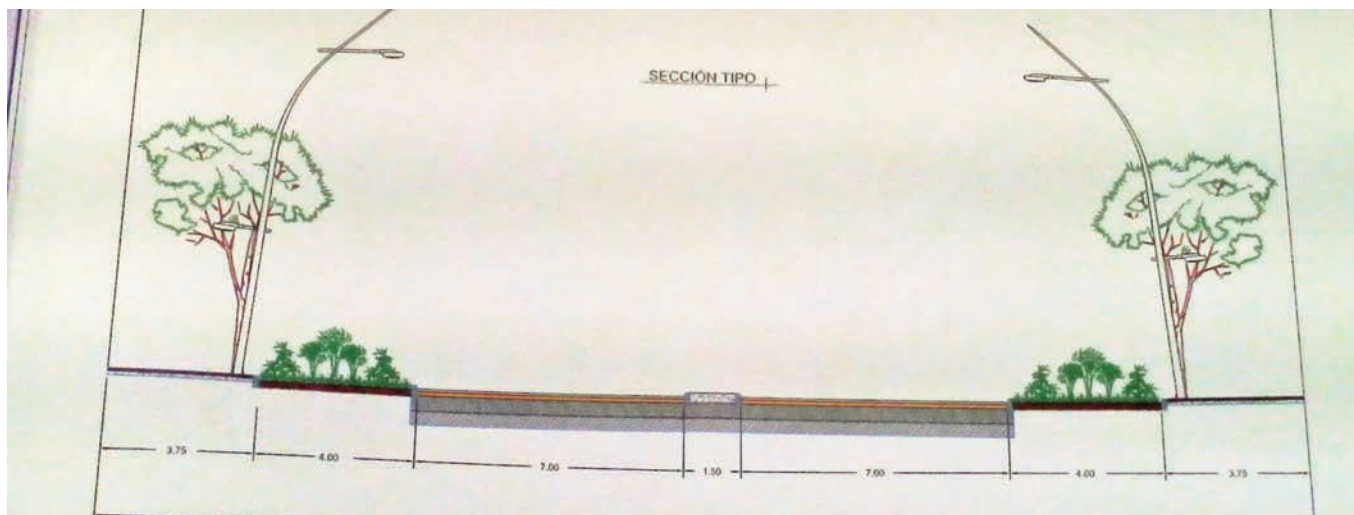
El Ministeri de Foment no ha donat data per a la cessió als ajuntaments de l'antiga N340 al seu pas per Benicarló i Vinaròs. És la conclusió de la reunió que el dimarts van mantenir els alcaldes Xaro Miralles (Benicarló) i Enric Pla (Vinaròs) amb Ismael Ferrer, cap de la Demarcació de Carreteres a la Comunitat Valenciana. Pla va assenyalar que la reunió "va ser cordial però decebedora". En contra de les seues previsions basades en una ordre ministerial que dotava amb una consignació pressupostària per a convertir l'antiga carretera en bulevard urbà, "ens van dir que ja no existia, que va ser derogada. Ara està la possibilitat de signar un conveni en el qual es materialitzen els compromisos", va detallar Miralles. En el cas de l'ajuntament de Benicarló, es disposa d'un projecte per a reconvertir els 6,8 quilòmetres afectats en bulevard per un import de vuit milions d'euros. Per part de Vinaròs, el projecte ascendeix a vint milions d'euros "perquè inclou també les canalitzacions". "La cessió serà gratuïta per a l'Estat, però nosaltres heretarem càrregues importants", va assenyalar Pla.

ACORDS MÍNIMS

Entre els acords mínims que es van pactar en la reunió es troba que "el ministeri realitzarà un estudi per a determinar l'estat de ferm, que serà repavimentat abans de la cessió". L'alcalde de Benicarló va explicar també que "es repassaran els senyals que estiguen en mal estat i les cunetes". Els alcaldes esperen que quan arribe el document de cessió a les seues taules "vinga acompanyat d'aquest conveni de mínims". En cas contrari, s'han mostrat disposats a renunciar a la cessió de la carretera. Altre punt de perillositat que Benicarló intentarà arreglar en la cessió és la construcció d'una rotonda en l'encreuament d'aquest vial amb la CV135, la coneguda com carretera de Càlig, que es converteix ara en el punt d'entrada al municipi des del nou desviament. Miralles considera "primordial" aquesta

actuació, que permetrà alentir la velocitat dels vehicles en aquest punt. "Hem d'esbrinar si els terrenys d'aqueixa possible rotonda són de propietat municipal", va concretar l'alcalde de Benicarló. L'alcalde de Benicarló va detallar que els mínims que la població demanarà a Foment es concreten en "la senyalització, la neteja del vorals, l'asfaltat, la construcció de la rotonda i la il·luminació del vial". Respecte a la senyalització, es va reclamar que en la nova variant s'indiquen "els valors turístics de les nostres poblacions", com les platges. En aquest cas, els consistoris han de sol·licitar-lo a l'Agència Valenciana de Turisme, que "és qui ha de posar-se d'acord amb Foment". La decepció després de la visita va fer afirmar als alcaldes que els projectes que en aquests moments tenen per a reconvertir la carretera en bulevard són "inassolibles" per a les arques municipals.

ve de la pàgina anterior

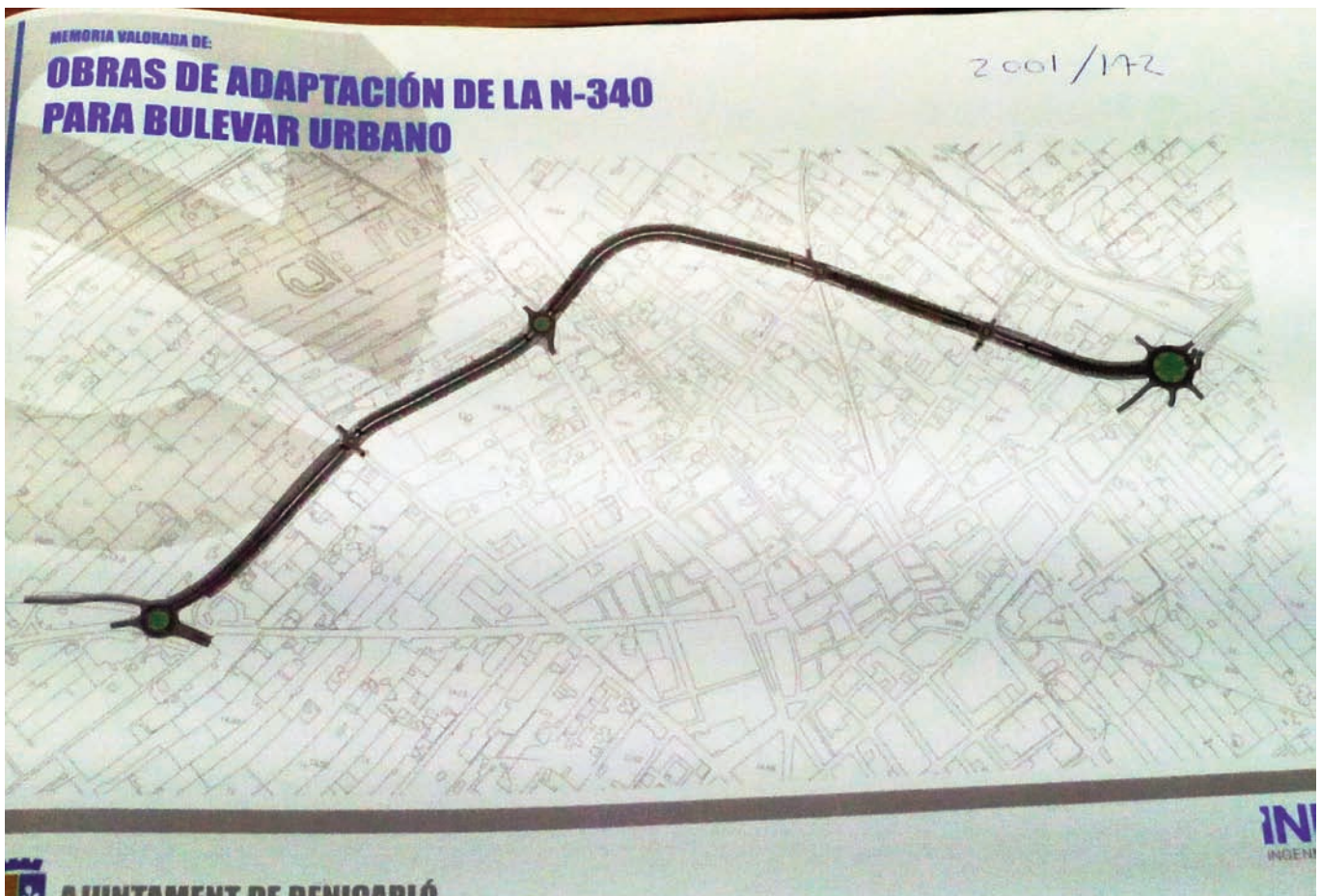
EL PROJECTE DE BENICARLÓ

L'alcalde de Benicarló va mostrar el projecte de bulevard del que disposa Benicarló per a explicar que "està dividit en tres trams: des de la ratlla del Terme a la caserna de la Guàrdia Civil, des d'aqueix punt fins a l'antiga seu dels bombers i un tercer tram des d'aquest punt fins al límit amb Vinaròs". El tram central és l'urbà. En total, 6,8 quilòmetres que està previst dotar-los amb carril bici i il·luminació adequada. A més, "volem que es construïsquen tres rotondes: una en l'encreuament amb el Camí de Sant Gregori, altra en la carretera de Càlig i la tercera, en l'antiga entrada dels bombers.

SENYALITZACIÓ DE BROMA

Durant la trobada també es va parlar de la senyalització errònia de la N340, que ha provocat una reclamació oficial per part d'ambdós consistoris. "Els no reconeixen l'error. Al contrari. Diuen que el projecte va estar exposat al públic i ningú ha reclamat res", va explicar Miralles. Els alcaldes van

lliurar durant la reunió un informe en el qual es detalla que la senyalització és incorrecta per als cartells Puch, Seco, Alcalá i Aigua. Aquest últim divideix els termes de Benicarló i Vinaròs. L'alcalde del municipi, Enric Pla, va mostrar la seua estranyesa per les afirmacions de Carreteres i va sostenir que "aqueixa consulta és impossible que s'haja fet als nostres serveis tècnics, perquè ningú els anomena així". En qualsevol cas, els alcaldes van arrancar el compromís de canviar la senyalització per a adaptar-la a la normativa d'Aviva, de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i l'Institut Cartogràfic Valencià.

BENICARLÓ SOLUCIONA ELS PROBLEMES DE L'AIRE CONDICIONAT DEL MERCAT

text NAT LIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ha iniciat les obres de insonorització dels aparells d'aire condicionat del Mercat Municipal. Xaro Miralles, alcaldessa del municipi, va recordar que "hi ha hagut queixes dels veïns perquè els molestava el soroll".

Miralles va afirmar que "és una solució momentània per a evitar les molèsties, fins que es puguin canviar". L'alcaldessa va reconèixer que "està clar que l'aire condicionat s'ha de canviar. Tenim un projecte, però estem parlant d'uns dos-cents trenta mil euros". Així, la intenció de consistori és "obtenir alguna subvenció. Segons m'han contat els tècnics, en l'anterior legislatura havia una subvenció però no es va poder demanar perquè no estava el projecte fet". De moment, la insonorització servirà perquè els veïns no noten les molèsties dels aparells, de gran capacitat per a donar servei a les instal·lacions municipals. Els veïns del mercat municipal van estar presentant queixes davant el consistori des del 2012. Malgrat això, mai van obtenir resposta.

Les queixes al Síndic de Greuges tampoc surtiren efecte i aquest es veu obligat a recriminar al consistori la seua actitud. És després de la presa de possessió de l'actual equip de govern quan s'adopten les primeres mesures d'emergència, procedint a deixar els aparells sense servei fins a les deu del matí per a evitar molèsties durant les primeres hores del dia. No obstant això, van ser els venedors i clients qui van presentar en aquest cas les seues queixes al consistori,

atenent a les elevades temperatures que s'han patit aquest estiu en la ciutat. Cal recordar que el Tribunal Constitucional, ja va reflectir en les Sentències de 24 de Maig de 2001 i 23 de Febrer de 2004, les nocives conseqüències que els sorolls generen en la vida de les persones: "En efecte, el soroll pot arribar a representar un factor psico patògen destacat en la nostra societat i una font permanent de perturbació de la qualitat de vida dels ciutadans". Els diferents estudis realitzats per l'Organització Mundial de la Salut així ho acrediten. En elles es posen de manifest les conseqüències que l'exposició perllongada a un nivell elevat de sorolls té sobre la salut de les persones, com deficiències auditives, aparicions de dificultats de comprensió oral, perturbació del somni, neurosi, hipertensió i isquèmia. També la conducta social es pot veure afectada i en particular, la reducció dels comportaments solidaris i increment de les tendències agressives.

LA NOVA ESCOLA DE L'ÀNGEL ESTEBAN, AL NADAL

text NAT LIA SANZ

Les obres del nou col·legi de Benicarló estan "molt avançades" i és previsible que els alumnes es traslladen a ell aquests Nadal.

Així ho ha anunciat l'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, qui fa pocs dies va realitzar una visita a les obres que s'estan finalitzant en la UA7. Miralles va estar acompanyada per l'equip directiu del centre escolar Àngel Esteban i una representació del AMPA. Des que es va constituir el centre, fa set anys, els alumnes assisteixen a classe a un complex d'aules prefabricades instal·lades en el va partir del Casal Municipal. L'alcaldessa es va mostrar satisfeta amb la visita i va explicar que "és un col·legi molt bé distribuït. Hi ha tota una

part per a Educació Infantil molt bé pensada per als xiquets, amb patis molt grans, als quals es podrà accedir des de fora sense entrar en el col·legi". En la instal·lacions s'ha pensat en la possibilitat de la implantació d'un aula per a xiquets de dos anys, un projecte que remena la comunitat educativa i que està contemplada en la vigent llei d'educació.

D'altra banda, l'alcaldessa va reconèixer que els dos instituts que existeixen en la ciutat "s'han de renovar, hi ha problemes per l'elevada despesa de calefacció, per exemple, per tractar-se d'edificis antics". Miralles va detallar que al no estar distribuïts per fases, s'encén en tot l'edifici, encara que hi haja aules que no s'utilitzen. L'alcaldessa va assegurar que treballarà per solucionar aquests problemes ja que "això és apostar per infraestructures educatives on els alumnes puguin estudiar en condicions".

Entrega de plaques i pergamins acreditatius als càrrecs de l'any 2016 de la Falla El Caduf

text i foto A. SAURA

El passat divendres 23 d'octubre va tindre lloc al Casal de la Falla El Caduf l'acte d'entrega de plaques i pergamins acreditatius als càrrecs de l'any 2016. El President de la Falla, José Francisco Palomo, dirigint-se als presents va dir:

“Avui a Benicarló, amb data 4 d'octubre de 2015, amb presència dels membres de la Comissió, vinc a ratificar en nom de tots els cadufers i caduferes, i en el meu propi, l'aprovació unànime en junta per tal de nomenar el pròxim 14 de novembre al Quadre d'Honor per a l'exercici faller de l'any 2016. Així doncs, en presència i testimoni de tots els que avui aquí ens trobem, nomeno el següent Quadre d'Honor:

Eley Fàbrega Milian - Dama del Foc 2016
 Maria Myuller - Madrina de la Falla 2016
 Xavier Accensi Carceller - Faller Major Infantil 2016
 Carolina Palomo Castillo - Fallera Major Infantil 2016
 Melani Ibáñez Villarino - Fallera Major 2016
 Álvaro París - Mantenedor 2016

Aprofito l'ocasió per donar-vos la nostra més sincera felicitació i esperem que, juntament amb tots nosaltres, disfruteu plenament de la festa de les Falles i sapiguen que allà on aneu vostra Falla us acompanyarà procurant donar-vos el caliu necessari per a que el record d'aquestes Falles us acompanye tota la vostra vida.”

Enhorabona a tots!

La depuradora de les aigües residuals de Benicarló ja funciona a ple rendiment

text AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

L'Estació Depuradora d'Aigües Residuals de Benicarló, ja funciona a ple rendiment. Així ho van comprovar l'alcalde de la ciutat, Xaro Miralles, acompanyada del regidor de medi ambient, Ximo Bueno, representants dels partits polítics de l'oposició i tècnics municipals, en una visita realitzada el passat dijous 17 de setembre a les instal·lacions situades a la partida de Villaperdiz. El cost total de l'obra ha sigut de 19.956.119,76 euros.

El gerent de l'Entitat Pública de Sanejament d'Aigües Residuals, Juan Luis Martínez, va ser l'encarregat de mostrar el funcionament de la planta a les autoritats i tècnics municipals, així com explicar que fins al 31 d'agost la depuradora va estar en període de proves, però que des de l'1 de setembre, les instal·lacions estan funcionant a ple rendiment, amb una capacitat de tractament de 12.000 metres

cúbics diaris repartits en dues línies.

Segons els tècnics de l'empresa, esta és una xifra més que suficient per a Benicarló, donat que, segons els paràmetres marcats per llei, els 12.000 metres cúbics donarien servei a una població de fins a 90.000 habitants. Està previst que durant l'estiu funcionen les dues línies i durant l'hivern, en principi, amb una línia serà suficient. Així i tot, s'ha deixat espai per a construir una tercera línia, que ara mateix no seria necessària.

En principi, les aigües tindran un tractament secundari, tal com exigix la normativa europea, però s'ha previst la construcció d'un tercer col·lector que en un futur podria donar-li a l'aigua un ús terciari.

De moment, l'empresa encarregada de gestionar l'EDAR serà la mateixa UTE que ha construït la planta, DRACE-SAV-DAM, que dirigirà les instal·lacions durant els propers dos anys. Després la gestió sortirà a licitació.

Està previst que en pròximes setmanes, representants polítics autonòmics visiten oficialment les instal·lacions.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al dia

diario digital de benicarló

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

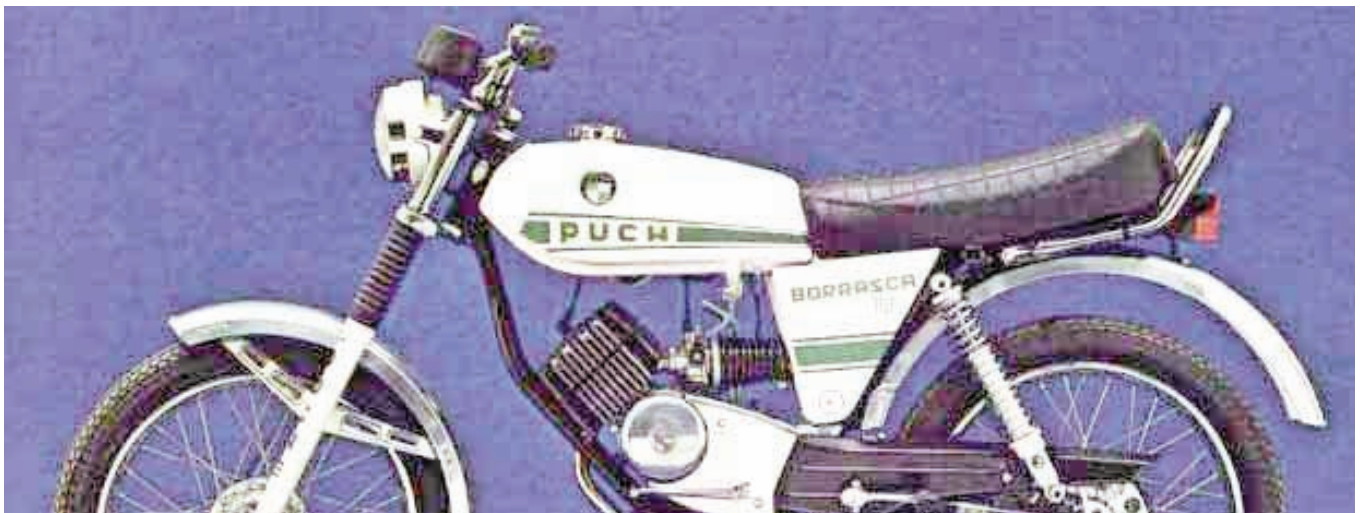
Què vol que li diga, senyora Garcia? A mi això del "Puch" m'ha fet molta gràcia perquè m'ha recordat quan encara era més jove del que soc ara. Recordo, com si ara fóra, que un amic meu tenia una moto que era de la marca "Puch". El seu model es deia "Borrasca". Sí, una Puch Borrasca. Hi havia un altre, que no era tan amic meu, que tenia una moto de la mateixa marca però d'un altre model que era "Minicross". La primera era de color blanc, amb les lletres verdes i era més bé de carretera, amb el manillar prou baix. Suposo que pel tema de l'aerodinàmica. L'altra Puch era de color groc i la feien servir per a dues coses, una era fer-se el xulo davant esxiques i l'altra anar pel terme a fer una mica la cabra. Clar, quan vaig vore allò que havien posat els de la meseta a les senyals del nou traçat de la 340, de seguida vaig evocar aquella època. Que és una falta garrafal? Sí. Que s'haurien d'haver informat abans? També. Però què farem? Ara només ens cal esperar que algú que tinga una mica de coneixement ho arregle i ja està i en quatre dies no deixarà de ser més que una anècdota que ens recorda, una vegada més, la supèrbia i el menyspreu de la gent mesetària, centralista i paleta.

No puc deixar de sentir una gran indignació en vore això dels residu i que diuen que qui més recicla, menys paga. Jo vaig estar tot un any portant les meues bosses de vidre, plàstic, cartró i altres deixalles voluminoses i què em van tornar? Em van tornar una meeeerda, perquè hi havia molta gent per davant de mi. L'únic que sé és que cada any, com un rellotge, em cobren els vuitanta euros de taxa pel reciclatge. O siga, que encara que em prenc la molèstia de tindre a casa meua un recipient per a cada tipus de deixalla, la separo, la baixo als contenidors que toca... damunt de tot això, he de pagar vuitanta euros de la meua butxaca per al manteniment d'aquest gran negoci anomenat reciclatge. Hi ha molta gent que pregunta que per què es paga això, però encara ningú ha donat una resposta que ens satisfaga. La majoria de gent pensa que tot plegat és com una mena d'impost revolucionari

que s'ha de pagar i prou, però que ningú no li veu la utilitat fora del camp del nepotisme.

A mi que la comissió de festes es quede sense president, no em preocupa el més mínim. Per varies raons, però una d'elles és que són les festes de la segona fila, i si no es fan, no passa res i punt. En canvi sí que em preocupa que s'haja quedat sense president la incomparable, la inigualable i mai suficientment ponderada institució local, mare de les mares i reina de les reines de la festa més gran de les que es fan i es desfan. Uii!, perdó, que això es diu d'un ball enemic. Efectivament, senyora Garcia, em té més que preocupat el fet de que no tinguem un president de la junta local fallera que cap altra cosa. S'ha de dir ben clar: no ens podem permetre el luxe d'estar més dies amb aquesta angoixa. Jo personalment fa dies que no dormo. Un gran neguit em travessa el cor i perfora la meua ànima. Arribarem a la exhaltació (així, am aquesta "h" intercalada que li dona més èmfasi i grandesa a tan magne esdeveniment) sense president? Tots tenim unes ganes grans d'exhaltar-nos: fallers, falleres, falleretes, fallerets, padrines dels estendards, padrines dels casals, reines dels focs, muses de les mascletàs, presidents de falles, orgullosos membres de les comissions falleres lluint ufanosos els seus bunyols, i tantíssims altres personatges units de manera intrínseca a les nostres falles que ens ajuden a fer un poble més gran, més unit i, sobretot, més culte. Així és que des d'aquesta pàgina vull llançar a tots els vents una crida a la unitat, al seny i a tradicional i eterna germanor fallera per tal que tot arribe a bon port i aquesta petita pertorbació no faça una altra cosa que unir-nos encara més al voltant del nostre monument, el nostre president i la nostra fallera major. He dit. Tatxán.

I ja acabo que perquè les llàgrimes no em deixen continuar. Llijo que els del Natzarè (Nasareno en benicarlando) ja tenen una imatge amb la qual fan compte de desfilar a la Setmana Santa. Em queda un dubte. És bonica la imatge? Resposta: aconpleix sobradament les expectatives inicials. Això què vol dir?

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

La verdadera oposició

Hem llegit que el populars benicarlandos ja han fet la seua valoració dels cent dies del nou govern municipal i es queixen de manca d'informació i que no se'ls té en compte. A vore, tampoc és per a tant, tenint en compte la seua predisposició a col·laborar, com quan en aquesta casa, per allò del mil·lenari que havíem publicat, van passar de tot i no van gosar de fer ni quatre ratlles que els vam demanar. De tota manera, entenem que no se'ls pregunuen molt seriosament si ni ells no tenen clar qui ens governa. I és que ja ens direu a qui es refereixen les declaracions del seu portaveu, Mañá, en un mitjà local, quan diu, transcrivim literalment (a vore si després ens diran que canviem les paraules), que "detectamos una falta rentabilidad de las propuestas planteadas por el tripartito"(?). "Tripartito"? Què els traeix el seu subconscient anticatalà, segell d'identitat del seu partit, a nivell espanyol? O és que fiquen també al mateix sac de govern els de Ciudadanos... per allò que van votar a favor de la investidura de l'alcaldeessa socialista Miralles? O tal volta és que ells es consideren com l'única oposició? Quina manera de voler menysprear-los als novençans de Ciudadanos. Què voleu que us diguem? Una mica massa d'arrogància política, la d'aquesta gent del PP, que posen C's en una mena de llimbs polítics, on sembla que no compten per a

res? En fi, que vist el que hem vist, uns per massa i els altres per massa poc... podríem dir que, tal volta, el que no hi ha és massa oposició. No, si al final resultarà que els que més oposició fan... som nosaltres!

Els rètols de sempre

Vinga, canviem de tema i ara que està de moda això de ficar retolets amb faltes d'ortografia ací us en presentem dos que, tot i no tindre'n, van pel mateix camí que els de la variant de la setmana passada. Mireu el que ens hem trobat a l'entrada del pati de butaques de l'auditori: "Prohibido entrar con carros de bebé" i "Prohibido comer y beber en la sala". Ja hi tornem altra volta: ho retolem tot ven castellà "para que nos entiendan todos". Però que en quin país vivim? És clar... en España! Ni bilingüisme, ni Reglament de Normalització, ni Llei d'Ús... ni gaites! No hi ha manera que siguem un país normal on la retolació siga... normal: en valencià. Ni regidor de cultura, suposadament valencianista/catalanista, ni govern d'esquerres que, suposadament hauria de ser més obert i almenys bilingüe! Ací estem nosaltres fent la faena que els pertocaria a uns altres, com és vetlar per la presència pública de la nostra llengua. Veure'm si el regidor al·ludit es sent ídem... i actual! Us donem fe que si canvia la retolació o, almenys, la posa bilingüe, ens comprometem a traure-ho ací, li fem la reverència i damunt també totes les gestions possibles per intentar aconseguir-li una carxofa. A veure si la gent comença a fer la faena per què cobra!

Al·lèrgies tardorals

Per cert, ja que estem amb l'auditori, ho vam veure, però necessitàvem confirmar-ho, us vam adonar l'altre dia del concert entre les bandes juvenils de Benicarló i Terrassa, del detall que va tindre una regidora del PP local? Us ho

expliquem una mica per posar-vos en situació. Després que tocaren les dos bandes per separat, al final de l'acte, per celebrar la trobada recíproca, és va fer una actuació conjunta de tots els músics tocant dos peces típiques de cada lloc: una, el pasdoble "València" i l'altra la sardana "Llevantina". No sabem si va ser casualitat que li devia agafar una mena de pixera passatgera o un mal de ventre, o una urgència d'altra mena... però vam veure com, en sonar la sardana, la representant local dels populars benicarlandos, com un ressort, "dió un respingo", i va desaparèixer. Quasi diríem... com a qui li dona rampa qualsevol cosa típica de l'altra banda del Sénia. Però compte, que de vegades ens patinen les neurones i veiem coses estranyes on no les hi ha. En fi, igual devia ser la nostra imaginació.

S'ofereixen professionals qualificats

Ja ho dèiem la setmana passada, que l'ambient festerofaller benicarlando baixava revolt, molt revolt. Doncs sembla que la revolta

ve de la p gina anterior

no s'ha quedat en les falles sinó que també ha arribat a l'altre puntal fester benicarlanado, el de la Comissió de festes, que també baixa com una torrentera desbocada. I és que segons es comenta i es parla en aquests ambients festers, el presi de la Comissió de festes, diuen si també ha presentat la dimissió. Ep, què passa, d'un cop s'ha escapat la cúpula festera benicarlanda? A quatre dies de començar les presentacions falleres no hi ha president de la JLF (Junta Local Fallera per més sigles), i a quatre dies també de tancar com seran les festes nadalenques, diuen que tampoc tenim el de les festes patronals, que també s'encarregava de les de Nadal. Mare meua, quin desastre fester se'ns aveïna. Això sí, d'aquest últim, del de les festes del poble, hem sentit que a la casa gran no en saben res atès que encara no s'havia rebut cap comunicació oficial. Tot sembla ser al més pur estil PoPular... a través dels mitjans de comunicació. Que en aquest

poble no n'aprenem mai i així ens va. A veure si d'una vegada fan com nosaltres, que tenim els experts més experts del món, els de l'Univers Fallero, i els contracten d'una vegada com assessors, i deixen de fer el ridícul tan espantós que fan cada vegada que s'apropa alguna festa. Els maldecaps que ens estalviariem... ells i nosaltres!

Ofertes de treball

De tant en tant, també ens fixem en les ofertes de treball, per allò que mai se sap que pot passar en aquesta vida i et toca buscar-te la ídem, i hem pegat una ullada a una de les pàgines més conegudes del món dels anuncis, Milanauncios.com, a vore com estava el patí pel que fa a les possibles ofertes de treball, i si allò del viver d'empreses, que van presentar i representar amb tota mena de fanfàrries els populars benicarlandos a l'antic recinte de l'AIDIMA seguia funcionant. Doncs, no, ni del viver, ni de res. Això sí, hem trobat dos anuncis que, tal volta, siguem la mostra més feaent de com Benicarló i els pobles de la

contornada són tot un exemple del foment de l'agricultura i els dolços i de la inserció laboral de la dona. Anem a pams. En el dels dolços, sense cap mena de dubte és demostra com amb una bona empenedoria es pot arribar ben lluny si se sap diversificar la faena, intentant semblar-se al mestres xocolaters suïssos, fins i tot augmentant l'oferta comercial en cinc euros (el ganxo dels diners ho és tot). I per si amb això no en tinguérem prou, aprofitant la vessant llauradora, típicament benicarlanda, a més, amb servei a domicili, signe de frescor en el conreu, inclòs. Ara bé, si amb l'anunci de la xocolata fresca s'ha demostrat aquest imaginari en temps de crisi a l'hora d'oferir llocs de treball, sens dubte, amb el de la demanda de secretària, que ha de ser dels països de l'est (segur que deuen ser magnats russos vinguts a comprar tota la oferta immobiliària resultant de la bombolla), amb bona presència (com a la foto, sobretot amb calces i lligacames), s'ha vist que saben el que porten entre... cames.

Plantas en Peniscola,benicarlo (CASTELLON) r177335928 **1 día**

BUSCO MARIHUANA O CHOCOLATE

Hola, me fallo mi distribuidor y estoy sin nada. Busco alguien quien tiene para dejar me unos 15euros. Doy 5 euros demas si me la trayes a casa. Gracias Si esta bien te cojere siempre

[particular](#)

[Contactar](#) [Compartir](#) [Favorito](#) [Estadísticas](#) [Denunciar](#)

DEMANDA Otros servicios de reformas en Vinaros,benicarló,peñiscola, (CASTELLON) r174761554 **24 min**

BUSCO SECRETARIA

Hola, busco secretaria comercial, de los a países del Este, con buena presencia y que pueda viajar. Seriedad.

[ver fotos](#)

L'Europa dels estats i del capital

Fronteres

text JOAN HERAS

La setmana passada, en un emotiu i entranyable acte del Partit Popular europeu, la cancellera merkel –un exemple de solidaritat i de convicció europeista, especialment amable amb el sud d'Europa- i el màxim representant de l'esperit democràtic i de polític honest,, el senyor Jean-Claude Juncker -President de la Comissió Europea des del novembre de 2014- van donar un suport apassionat a les tesis unionistes de ;Mariano Rajoy i del seu partit. Amb entusiasme, els grans mandataris de l'Europa dels estats i del capital es van abraçar per defensar la indissoluble unitat d'Espanya. En el mateix acte, la senyora María Dolores de Cospedal, com a màxima autoritat del Partit Popular, va defensar el caràcter històric d'Espanya com a primera nació d'aquest vell continent i va declarar que aquesta Espanya és i seguirà “unida y en pié”.

La fotografia de l'acte unionista és ben clarificadora: conflueixen les idees força d'uns estats nació indissolubles –que formen la comissió dirigida per Junker com a comissió que governa de veritat Europa perquè, és clar, el parlament té un paper merament testimonial i de control si som generosos i optimistes-, la defensa aferrissada d'unes retallades que arrosseguen a la pobresa a bona part de la ciutadania europea, la legitimitat de la troika com a únic òrgan de tres caps que mou les regnes del continent i la defensa de les tesis unionistes espanyoles –i de tots els estats nació que remenen o volen remenar les cireres. De fet, tot és ben clar: existeix una sintonia perfecta entre tots els que defensen les idees més clares de l'immobilisme polític, del poder del capital enfront del poder dels ciutadans, l'Europa dels estats i no la dels pobles o de la ciutadania, la indissoluble unitat d'Espanya com a valor sagrat.

Davant d'això és molt senzill entendre que cada dia hi ha més persones arreu dels Països Catalans i arreu d'Europa que entenem que tot aquest bloc ideològic no ens agrada gens i que volem, necessitem, un aire nou, una revolta clara i alegre però necessàriament combativa que ens alliberi de l'Espanya unida i sacrosanta, d'una Europa dels estats que no ens representa, d'una Europa en mans dels capitals i no dels pobles ni de la gent, d'una Europa que se'n riu de la democràcia i que en nom d'una suposada voluntat europeista només sap

legitimar els interessos d'uns pocs. Efectivament, doncs, les imatges com aquesta de la trobada del Partit popular europeu ens ajuden a entendre millor per on van les coses i clarifiquen quines són les seves posicions, els seus interessos, la seva voluntat. I, per tant, ens ajuden a entendre que molts de nosaltres no tenim res a veure amb tot això i que aquesta teranyina econòmica i política que han teixit a nosaltres no ens agrada perquè no hi tenim res a veure i perquè sí que hi tenim molt a perdre si hi romanem atrapats.

Cada dia es fa més clar i evident que una opció independentista seriosa és senzillament imprescindible, absolutament necessària. Perquè tots ells –els qui manen- saben que quan el poble decideix exercir la seva força, el seu poder, ells tenen molts problemes. Sempre poden acabar imposant la seva contundent opressió –com a Grècia- però això té un cost social evident –cada dia hi ha més ciutadans europeus arrossegats cap a la pobresa- i un preu polític inevitable –cada dia hi ha més persones que no volem aquest model d'Europa. El camí cap a la independència dels pobles –el camí cap a l'Europa dels pobles en una mediterrània solidària- no és el camí cap a l'establiment de noves fronteres sinó que es tracta d'un camí de llibertat i de possibilitats de replantejament de moltes coses. I això evidentment no agrada a cap dels protagonistes de la foto de l'acte dels populars europeus. I si a ells no els agrada gens, a nosaltres ens fa més forts i més conscients que cal un nou escenari per gestionar i construir un espai polític que sigui capaç de generar alternatives properes, directes, rotundament democràtiques. Perquè de mica en mica però amb seguretat els volem anar dient adéu per poder anar dibuixant una Europa més ajustada a allò que molts volem i necessitem.

**CAMPANYA
CONTRA
L'EUROPA
DEL CAPITAL
I DE LA GUERRA**

EL RASTRE DELS CÀTARS A MORELLA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

JOAN ANDRÉS SORRIBES.
Pedres marcades.
 Edicions Bromera. Alzira. 2015.

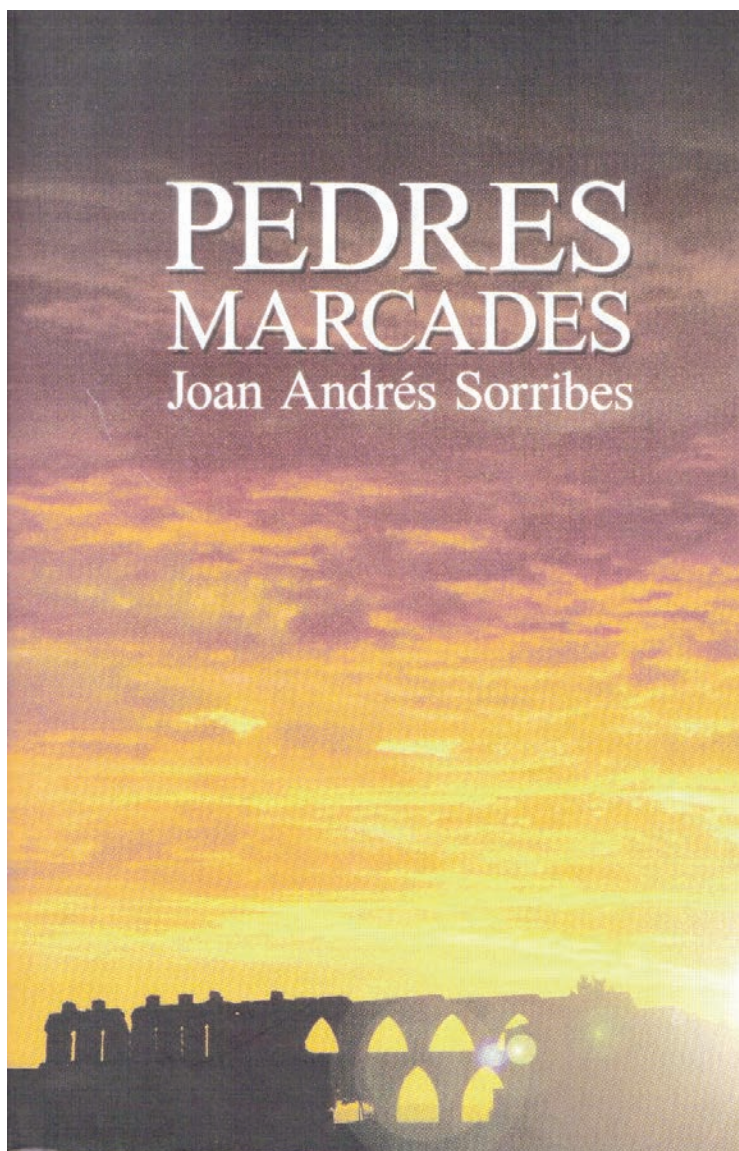
En la seua darrera novel·la Joan Andrés Sorribes torna a situar l'acció en un territori que li és especialment estimat i que ja havíem trobat en altres novel·les anteriors, les comarques del Maestrat i Els Ports, en aquesta ocasió centrat sobretot en la ciutat de Morella.

La novel·la ens conta les peripècies que ha d'afrontar Pau Abril, un jove tècnic de patrimoni de la Conselleria de Cultura, que rep el seu primer encàrrec com a director, la restauració de l'ermita de Santa Llúcia a la ciutat de Morella. La història és narrada en primera persona pel propi Pau Abril adreçant-se als lectors de la novel·la després que han passat els esdeveniments de la història i que a ell l'han deixat profundament trasbalsat. Però entre la seua narració es van intercalant fragments d'uns fets ocorreguts set – cents anys abans, que tenen una repercussió en el present i que surten a la llum en el moment d'iniciar la restauració de l'ermita.

A mitjan segle XIV es troba a Morella treballant en el convent de Sant Francesc i en l'arxiprestal de Santa Maria el famós constructor d'esglésies Domènec Prunyonosa, el qual es dipositori dels papers del sant llegat dels càtars. Això és descobert pel frare franciscà Guillem Escolà, per la qual cosa és assassinat pel constructor. Després Domènec Prunyonosa trobarà protecció primer en el rector de l'església de Santa Maria i després en el rector de la Salvassòria, llogaret prop de Morella que llavors estava habitat.

El descobriment del cadàver del frare assassinat a l'iniciar la restauració de Santa Llúcia li donarà a Pau Abril un munt de maldecaps que són la base de la trepidant trama de la novel·la. Qui era aquell frare? Per què estava enterrat en aquell lloc? Això cal esbrinar-ho. Pau comptarà amb l'ajuda del vell Valerià, que té la saviesa que li dona l'edat. I el professor Maury i la seua jove ajudant Sophie Delpoux, historiadors occitans que semblen molt interessats en descobrir alguna senyal en les pedres de Santa Llúcia.

La novel·la és una combinació de diversos gèneres, a primera vista podríem parlar de novel·la històrica en quan l'origen de l'acció està en el segle XIV. Però també es pot parlar de novel·la d'intriga, en quan que es tracta de desvetllar qui és el cadàver i les causes de la seua mort. També la podríem enquadrar en el gènere de misteri, pel

que fa referència a l'autèntica personalitat dels dos historiadors occitans i el seu interès pels papers de Domènec Prunyonosa, també per la constant presència del foc.

L'autor es mostra com un profund coneixedor de la realitat de la comarca i de la seua història. Els llocs que surten són ben reals, la parla del vell Valerià correspon a la dels naturals de Morella. Els lectors de la zona també podran trobar entre els personatges de la novel·la, persones ben conegudes del territori com el canonge de la catedral de Tortosa i reconegut historiador mossén Josep Alanyà o Arturo Zaragoza, arquitecte inspector de Patrimoni de la Generalitat Valenciana.

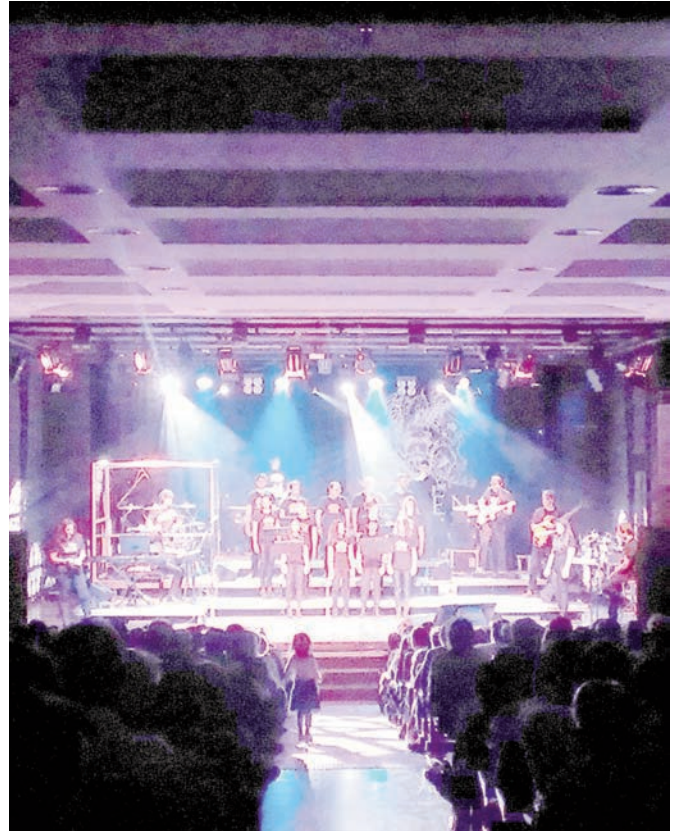
Pedres marcades té tots els al·licients per a ser una lectura ben atractiva, història, misteri, intriga, una història d'amor i una acció trepidant. Una lectura ben recomanable per a lectors de totes les edats.

LA CORAL HOMENATJA QUEEN

text i foto CPB

Benicarló ha pogut gaudir de l'espectacle "The Show Must Go On", un concert homenatge al grup Queen on es van barrejar música vocal, rock i teatre.

Aquest cap de setmana, la Coral Polifònica Benicarlanda va tornar a representar "The Show Must Go On" davant de les més de mil persones que van omplir les tres sessions que es van oferir. El públic va vibrar amb la interpretació d'algunes de les peces més conegudes de la banda britànica Queen, que van ser cantades per una vintena de membres de la Coral. Els acompanyaven sis músics de nivell com són Juanvi Lladosa, Cristian Masip, Ignacio Palau, David Maura, Juan Bañales i Àlex Arnau. El concert va estar dirigit per un magnífic mestre de cerimònies, Domingo Roig, que va interpretar el guió escrit per Francisco Jaraba. Completaven la part teatral sis xiquets de la Coral Infantil Petiquillo i Víctor Guzmán, en el paper de Freddie Mercury. Aquests van tenir l'ajuda darrere de l'escenari de les regidores Natalia Sanz i Marta Aquilué. Els directors d'escena i musical, Núria Sánchez i David Rubiera, respectivament, i el president de la coral, Leroy Ariza, van aconseguir que l'esforç de tots els participants es traduïra en un espectacle de primer nivell. I aquest esforç es va vore recompensat pels aplaudiments d'un auditori que, en peus, va acabar demanant més cançons, més rock, més Queen.

FALLA NOU BARRI PRESENTA “CENTRAL DE CÓMICOS”

textF. IGUAL

La Falla Nou Barri presenta, com ja ve sent costum, el seu espectacle d'hivern. Aquest any la data elegida es el dissabte 07 de novembre del 2015 a les 21:00 a l'Auditori Pedro Mercader de Benicarló, encara que la taquilla s'obrirà un hora abans (20:00) i les portes per accedir al recinte amb mig hora d'antelació (20:30).

Després de dos magnífiques actuacions del Grup de Ball Locura de Vinaròs, als quals volen agrair les seves col·laboracions i les que segur que estaran per venir, aquest any s'ha optat per portar un espectacle de comèdia.

La coneguda multinacional “Paramount Comedy”, mitjançant la seva marca “Comedy Central”, presenta a Benicarló l'espectacle “Central de Còmics Live” amb tres dels seus monologuistes més coneguts al territori nacional.

•David Navarro.- Es un còmic que ha participat a programes com “Central de Còmics”, i els especials com: “10 Còmics 10”, “Comedia sin recortes: Un especial sobre la crisis” o “5 (ni 4 ni 6)”. També ha exercit diferents funcions i encarnat personatges de la seva pròpia creació (“El Enrea”, “Hijo de Utah” o “Manolo Navarro”). A més a més a segut coordinador de diferents còmics, i ha treballat com actor (“Corto y Cambio”) i director (“Smonka! A Pico y Pala!”). També ha col·laborat amb TVE (“Muchachada Nui”), A3 (“Buenafuente”), T5 (“Aída”), la Cadena SER (“A vivir que son dos días”) o RNE (“Abierto hasta las 2”).

•Kaco Forn.- Còmic, guionista i presentador de “Open Mike”. Ha col·laborat amb “El Roast de Santiago Segura - Amiguetes los justos. El seu treball com a guionista amb Santiago Segura, José Luís Moreno o el Gran Wyoming li han aportat el don de la auto exigència i la disciplina, així com la recerca constant d'un bon final.

•Miguel Iribar.- Ha participat en especials com: “10 Còmics 10”, “La Noche Canalla” o “Comedia sin recortes: Un especial sobre la crisis”. Els seus inicis van ser fent pràctiques de periodisme a la “Paramount Comedy”, però poc després va començar a redactar entrevistes i altres treballs fins escriure monòlegs per a Dani Mateo i amb el temps per altres monologuistes de prestigi, els quals el van animar a provar amb les seves pròpies creacions.

A la Associació Falla Nou Barri pensem que a més a més de promocionar la cultura de la nostra terra com activitat social, també podem col·laborar amb la societat que ens envolta mitjançant aportacions econòmiques a aquelles associacions que tenen fins socials que a tots ens toquen de ven a prop. Per aquest motiu tots els anys fem un acte on part dels beneficis son destinats a aquestes associacions; fa dos anys vam col·laborar amb el Menjador Social-Caritas, l'any passat amb l'Associació Espanyola Contra el Càncer (AECC) de Benicarló i aquest any amb ATENEU Benicarló, associació dedicada al tractament de persones que tenen d'any cerebral adquirit. Aquestes son algunes de les activitats socials que fem, ja que també organitzem paelles per a grups de persones discapacitades durant la setmana fallera, etc.

Des de 1999, la Associació Ateneu treballa en la posta en marxa de recursos sòcio-sanitaris per als afectats de Dany Cerebral Adquirit, proporcionant una atenció integral i personalitzada a cadascú d'ells. S'intenta ajudar a les persones amb dany cerebral com a les seues famílies a aconseguir una millor qualitat de vida, autonomia personal i integració social en el seu entorn. La seu de Benicarló de la Associació Ateneu es va crear a setembre de 2009, i porta a terme un programa d'atenció ambulatoria de Promoció per a l'Autonomia Personal i Inclusió Social en el que participen 25 persones.

COMEDY CENTRAL presenta

CENTRAL DE CÓMICOS LIVE

VENTA DE ENTRADAS
ANTICIPADAS TAQUILLA
20 € 25 €
TELÉFONO DE VENTAS
666 574 774
BENICARLÓ VINARÓS
LA LLANERA juguetos

Colabora
Ajuntament de Benicarló
Caixa Benicarló
ATENEU BENICARLÓ

SÁBADO 7 NOVIEMBRE - 21:00 H

DAVID NAVARRO
KACO FORNS
MIGUEL IRIBAR

APERTURA DE PUERTAS 20:30 H
AUDITORIO PEDRO MERCADER
BENICARLÓ

Falla
COMEDY TRAINED
f t i
comedycentral.es

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”:

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

MARXA BENICARLÓ-MORELLA EN UN DIA

text i fotos SETRILL

El dia 24 d' octubre de 2015, va ser la millor data que podíem triar per a realitzar la Marxa d' un dia des de Benicarló a Morella. El temps va ser fantàstic per als 15 caminants que van començar i acabar la marxa. Molts ja repeteixen l'experiència, però una gran majoria serà la seua primera vegada.

A les 5:00 h estaven preparats davant de l' Ajuntament de Benicarló, per a realitzar una distància de 65 km., que és la que separa estos dos pobles, que tenen vincles i lligams ben forts al llarg de la història de les nostres comarques. Aquesta activitat, organitzada per la Penya Setrill i amb la inestimable col·laboració del Club Xiruca de Benicarló, marcava la quinta edició, com un nou repte ple de voluntat, il·lusió, esforç i gratificació.

Els caminants, recolzats en tot moment pels acompanyats, van trepitjar els camins i senders que els aproparà a Cervera, on es farà el primer descans de 15 minuts. S' arriba a les 7:30h, i allí comença a clarejar el dia. Al bar del poble, només estan els caçadors. Es segueix caminant fins a Xert, on ens trobem a uns quants grans amics i socis de la Penya Setrill, que venen a donar-nos ànims.... i també a esmorzar!!!

El grup, físicament és molt compacte, i a partir de Xert, un altre caminant s'afegeix a la Marxa, ara ja en som 16 persones. Les edats molt variades, entre 30 i pocs anys, fins a quasi 70 anys!! Tot homes i dos dones, però el més important: el respecte i el fi en comú.

El dia està boirós i això ajuda molt a no patir calor, ni set, i afavoreix l' estat físic i anímic de l'esportista. I encara que es cremem moltes calories i l'esforç siga continuu, el bon ambient

que hi ha entre tota la colla, va mitigant el patiment, a mesura que passen les hores. Per suposat que hi ha moments en els que es pensa "qué dimonis faig jo ací!!", però d' uns als altres es donem ànims i ens transmetem eixes sensacions que de no viure-ho, no es pot entendre.

L' únic punt d' aigua en tot el recorregut és la Font Albi, que enguany, està en obres. Encara sort, que els nostres cotxes de recolzament porten aigua, perquè de no ser així, aquesta marxa no crec que es pugues fer. El Turmell ens ofereix una de les seues millors representacions: cabres hispàniques, ramats d'ovelles, el Mas del Rei, arbres amb els colors propis de la tardor, bolets, una natura en plena ebullició on el cel canvia del gris al blau amb una facilitat sorprenent.

Quan ja portem 50 km a les nostres esquenes, les forces flauegen, n'hi ha a qui se li passa pel cap una retirada.... però aleshores, de les motxilles apareixen: cremes, ibuprofenos, esparadraps... tot molt bàsic, el que calga per acabar els 15 km que falten!

Les últimes dos hores arriben a ser molt llargues. La ciutat de Morella es veu constantment, però les seues muralles encara estan lluny per a poder ser tocades. Com tot en esta vida, amb paciència, tenacitat i perseverança, arriba al seu final. A les 19:30h, quan ja comença a caure el dia i la lluna vol ser protagonista, el nostre grup puja les escales per arribar al Portal de Sant Mateu de Morella, allí les cares se transformen i l'alegria es mescla amb el cansament i la satisfacció d'haver aconseguit el seu repte personal. Hi ha qui es gita al terra i vol fer-se una foto per a commemorar el moment!!!

Un any més, podem sentir-nos privilegiats per aconseguir els nostres objectius, i sobretot quan es construeix en grup i gràcies a l' ajuda de tots.

Futbol sala Peníscola

text VICENT FERRER

Carlos Sánchez, "amb el 2-1 vam tenir ocasions per a sentenciar el partit. L'expulsió de Yeray ens va perjudicar molt"

Després del tercer empat a casa va comparèixer davant els periodistes l'entrenador del Peníscola RehabMedic, Carlos Sánchez, que va començar per indicar, "crec que s'ha vist un bon partit, després del qual he felicitat als meus jugadors, doncs crec han fet un partit molt seriós, molt bé en defensa, intentant controlar els temps del partit, davant un equip que ens supera en pressupost, que serà dels que estaran en la zona alta, encara que avui no els hem deixat jugar com solen. Hem jugat una primera part molt bona, en la segona començarem bé i amb el 2-1 vam tenir ocasions per a haver sentenciat, però al final l'equip ha pagat l'esforç realitzat, i més els que durant unes setmanes s'han hagut de multiplicar en haver-hi baixes. I amb tot açò, al final se'ns han tornat a escapar dos punts, malgrat merèixer la victòria".

Respecte a la rigorosa expulsió de Yeray, per un suposat comentari quan estava en el banc va indicar, "jo estava al seu costat i Yeray no ha fet res. La regla diu que a pilota parada pots traure quan vulgues i si hi ha un jugador a prop és targeta per al contrari. El que no entenc és que es traga una targeta a un jugador perquè no ha demanat distància i l'única cosa

que ha fet és fer la sacada i que aqueix àrbitre diga que li trau targeta perquè ha demanat distància. A Yeray se li pot dir de tot, però mentider no és. Per açò m'he enfadat molt amb el col·legiat, atès que ells, igual que tots haurien de reciclar-se i entendre millor el joc. El jutge deu veure-ho tot i manejar les regles. No ha tirat a un jugador per a compensar l'expulsió de la primera part, segur que açò, a un dels grans, no li haguera passat. No anem a recórrer per ser una doble groga".

Se li va preguntar si amb el 2-2 no havia tret massa tard el porter-jugador, doncs restava menys de dos minuts, "tot ha vingut donat pel tiró que va patir Juan Carlos, que ens llevava poder ofensiu, per açò vaig demanar temps mort i vaig ordenar atacar cinc contra quatre, però la falta de Yeray ens ha llevat potencial, ja que a més de moure bé la pilota té un potent tret i aprofita qualsevol buit per intentar marcar".

Se li va preguntar al final si creia que el resultat era just, tal com havia indicat l'entrenador visitant, "el resultat és el que és, i crec que heu vist el partit i adonar-vos de qui mereixia més, però aquests empats a casa ens estan penalitzant molt, són sis punts i amb ells ara estariem molt ben classificats. Avui ens hem enfrontat a un equip molt treballat, fet per a estar entre els 8 primers, perquè tenen un pressupost superior, però avui hem demostrat que som capaços de competir contra qualsevol riva".

El pròxim partit de l'equip peníscolà serà el divendres 30 a les 20,30 hores a la pista del Palma Futsal.

Bona jornada del Club Bàsquet Benicarló

text fotos VICENT FERRER

Dels set equips que van entrar en competició aquest cap de setmana, cinc d'ells van aconseguir la victòria, mentre que els dos sènior van perdre els seus partits. Els resultats van ser els següents:

Sènior A. Segorbe 76, Benicarló 63
 Sènior B. Benicarló 43, Nules 57
 Júnior masculí. Puerto Sagunto 49, Benicarló 86
 Júnior Femení. Benicarló 67, Puerto Sagunto 40
 Cadet masculí. Vila-real 69, Benicarló 72
 Cadet femení. Benicarló 57, Nou Basket CS Celeste 41
 Infantil masculí. Peñíscola 97, Benicarló azul 103

De bojos

text VICENT T. PERIS

De la situació que vivim a casa des que aquell senyor que tant magníficament va saber copsar i manifestar els sentiments de la mama se'ns ha instal·lat al menjador m'estimo més no parlar-ne. Lo tio no és ja que només de tant en tant ocupa el lloc conjugal que li correspondria al papa per jerarquia sinó que fins i tot m'ha comentat la Margot que ha gosat d'insinuar-se-li a ella mateixa. El papa pensa que el seu matrimoni ja no és allò que deien abans de «remedio de concupiscencia» perquè la seua legítima esposa ja no satisfà les seues necessitats i ha de trobar consol en la seua futura nora. Doncs en els moments en què precisament estan solucionant aquest important tema la meua núvia i mon pare, precisament llavors, es quan l'invitat aconsegueix despertar la libido de ma mare (que la tenia morta des de feia molts anys!). Casa meua esdevé un veritable meublé i jo, pobret de mi, m'ho miro i m'ho escolto tot amb resignació cristiana.

El cas és que diumenge passat mon pare no em va voler acompanyar al futbol. Dos eren els motius. Un que ja havia quedat amb la Margot per prendre café i lo que surja després de dinar i dos que em va dir que començava a notar com les banyes -sí, sí, va dir les banyes- començaven a pesar-li i a ell no li posava les banyes ningú, ni que fóra el més patriota del poble. Així que no vaig tindre més remei que enfilars camí Sant Mateu amunt fent-me les meues cabòries sobre el panorama que em deixava a casa i reflexionant sobre la meua situació com a fill, com a núvia i com a no sé què de l'home que es beneficiava la mama.

Es comprendrà que vaig assistir al partit neguitejat i que el que menys tenia al cap eren les puntades que pegaven a la pilota els aguerrits futbolistes del Benicarló i de l'Almassora. Però em vaig haver de fer fort i pensar que si realment em vull guanyar un futur en aquesta dura faena de periodista havia de ser professional i deixar els meus problemes filioconjugals de banda.

Ho enllestiré ràpid. L'Almassora es va presentar ací en una situació d'absoluta igualtat amb el Benicarló. Mateixos partits guanyats, mateixos partits perduts, mateixos partits empatats, mateixos gols a favor i mateixos gols en contra. I se'n va anar d'ací sense que la situació canviara pràcticament gens. Un gol més a favor nostre, un gol més a favor d'ells i un empat més per a cada equip.

Durant la primera part els forasters van demostrar que també sabien jugar. De fet, val a dir que ens van dominar amb certa facilitat. No era un domini exagerat ni en absolut fructuós. Tenien més la pilota, la pilota estava més al nostre camp, però no van aconseguir crear ni una sola ocasió de perill. En canvi, el Benicarló sí que en va crear unes quantes al contracop. La més notòria la protagonitzava Monterde que se'n va anar per velocitat de tres defenses, es va plantar a la frontal de l'àrea i de xut ras i fortíssim va aconseguir el gol del Benicarló. Vam arribar al descans amb el marcador a favor i la sensació que els forasters ja estaven cansats.

La segona part va estar marcada per quatre jugades clau. A la primera, Marcos Cano, tot sol davant el porter, va rematar de cap fora per molt poc. A la segona va ser el porter foraster qui va aturar ni ell ni jo ni ningú sap com una enverinada volea d'Alexis que era gol, que duia, com deia Palanques, marchamo de gol. A la tercera l'Almassora ens va empatar en una jugada xorra en què va badar una mica la defensa. I a la quarta l'àrbitre, un tal Simarro Lucas, ja entrat en anys, descendit de tercera divisió per dolent i amb una evident manca de forma física, no va assenyalar un penal de llibre per unes mans dins de l'àrea clamoroses. Empat a un i tots contents i no ningú content.

Acabat tot, capcot, me'n vaig baixar cap a casa. Del que em vaig trobar en arribar no en vull parlar. Només diré que el papa i el senyor que ara ocupa la seua butaca favorita s'han fet d'allò més amics. Y hasta aquí puedo leer.

BON DEBUT DELS NEDADORS BENICARLANDOS AL PRIMER CONTROL DE LA TEMPORADA

text i fotos CNB

El passat cap de setmana, 24 i 25 d'Octubre de 2015, a la piscina municipal de Benicarló va tindre lloc el primer control provincial de la nova temporada 2015-2016.

135 nedadors de 9 clubs de Castelló i Tarragona, participaren en aquest primer test competitiu després d'una intensa preparació de pretemporada.

El Club Natació Benicarló, dirigit per Myriam Martínez, presentà 22 nedadors. A destacar la presència, després d'uns anys d'absència, del gran nadador benicarlando Albert Astor. També tornava a les competicions el jove, Yago Mateo i començava a competir, Sandra Branchat.

L'equip complet el formaren: Lara Rodríguez, Gemma Labèrnia, Marina Llorach, Maria García, Blanca Pérez, Ester Segura, Marina Segura, Gemma Rillo, Nerea Martín, Ariadna Coll, Sandra Branchat, Laura Jiménez, Clàudia Barrachina, Júlia Barrachina, Marc Veà, Albert Astor, Sergi Saura, Javier Marzà, David Curto, Raul Carbó, Yago Mateo i Dídac Saura.

Tot i ser la primera competició, alguns dels nedadors de l'equip ja tingueren actuacions destacables, amb un total de 8 victòries per als locals.

El retornat Albert Astor aconseguia guanyar els 50 lliures amb una bona marca de 24.73 M; Marc Veà, per la seua part, va ser el primer als 200 lliures, amb 2.01.21 M i als 50 papallona, amb 28.64 M. Javi Marzà va guanyar els 50 esquena, amb 31.91 M i Raul Carbó els 50 braça, amb 36,89 M.

A la categoria femenina, Júlia Barrachina va guanyar els 200 lliures, amb 2.18.92 M i els 200 estils, amb 2.34.25 M i Gemma Labèrnia ho va fer als 50 papallona, amb 32.45 M.

En resum, un bon començament de temporada per als nedadors locals.

Trek del Manaslu: no va poder ser

text i foto TONYO FIBLA

07.- Quan pensaven que ja només els faltava una hora de viatge, vet ací que es troben un camió tombat al mig de la pista. Baixen tots a veure que passa i se n'assabenten que el camió ha bolcat quan anava ple de gent a la caixa, més de cinquanta persones, però miraculosament ningú ha pres mal fora de quatre contusions i quatre rascades.

Què faran? Esperaran a que vingui algun tractor a aixecar-lo o l'alçaran ells?

Indiscutiblement la segona opció és la millor: l'amarren amb quatre cordes, uns en una direcció, els altres estirant en un angle d'uns 45° i al crit "AAAAAAAH!" el camió en dos segons està dret. Ara cal posar-lo en marxa a veure si va.

– Vaaaa....!

El camió s'aparta tot el que pot a l'esquerra i poden seguir el viatge. A Nepal per influència de l'Índia, i aquesta pel temps que va ser colònia del Regne Unit, circulen per l'esquerra. A tot açò han perdut una altra bona hora.

Mentre estaven esperant, ara prenent un té, ara mirant el desenvolupament de la situació, ara mirant com es gronxen les criatures en les gronxadores que fan en quatre canyes de bambú i una travessera per a les festes de Dashain, ara tirant quatre fotos, s'ha fet hora de pujar a l'autobús i continuar amb el patiment de si es peguen de front amb un altre autobús, o si cauen pel precipici de l'esquerra a l'hora de creuar-se amb un altre que venia de cara.

Total que el que eren sis hores, el que els va dir el guia, han estat de vuit del matí a set de la nit. Onze hores! Ah! I no hauran fet més de 60 o 70 quilòmetres. (Qui no estiga conforme que es quede a casa.)

Ara els toca caminar una bona estona completament a les fosques fins l'hotel que el guia no sap ben bé on està. Creuen

un pont metàl·lic, segueixen un poc i apleguen a l'hotel. En aquests moments no hi ha llum i el carrer només està il·luminat per la llum les bateries que surt de les cases sempre amb les portes i finestres obertes. Ja pot fer fred! Que ho tindran tot obert. Però avui no és el cas perquè fa calor, tanta que apleguen tots suats a l'hotel.

En ser a l'hotel Baje se n'adona que ha perdut mig pal. Es veu que no l'ha enroscat bé i li ha caigut la peça de baix. Què no es podrà ell? Quin tio ...!

S'instal·len a l'hotel i sense esperar massa, a sopar, que ja es tard.

Baje demana *dal bhat* i com sempre se'l menja amb la mà. L'amo de l'hotel se'l queda mirant com menja. Li pregunta com troba el menjar i Baje li contesta: *Dherai mito chha* (Està molt bo.) L'amo queda desconcertat. No esperen que un turista pugui parlar *nepali basa*. Així que porten una petica conversa. Li diuen que parla molt bé encara que ell sap ben bé que és mentida.

Els nepalis agraeixen molt que els turistes parlen en nepalí.

Ja sopats demanen el desdèjuni de demà, fan la xarradeta i a dormir.

Quan es giten per l'hotel hi ha prou de soroll. La gent està xarrant i prou fort però com estant cansats del viatge no tarden massa en adormir-se com l'algeps.

El guia dels nostres trekkinistes no perd punt. Per una banda posa propaganda de la seua agència en algun lloc visible i per l'altra, amb el seu afany de protagonisme, intenta convèncer a algun altre guia d'anar junts. Això ja ho ha fet en altres treks. Ell ho justifica, i no està mal pensant, en que si hi ha algun problema es poden ajudar entre ells.

De moment ells no saben ben bé com han quedat les coses entre els guies. Només saben que Raaj no para de parlar amb uns i altres.

Bé, això de parlar, per a ell, no li ve de nou.

